

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68119-08-23 נאור נ' סטודיו פיט בע"מ ואח'

לפני כבוד הרשמת בכירה נעמה ניר

התובע: אוריאל נאור

נגד

הנתבעים: 1. סטודיו פיט בע"מ
2. עידן צפדיה

פסק דין

1. הנתבעת 1 הינה חברה לאימוני גוף והנתבע 2 הינו המנכ"ל והבעלים בה. התובע הגיש כנגדם תביעה כספית על סך 33,580 ₪ בגין הודעות "ספאס" אשר נשלחו אליו בניגוד לרצונו. עצם שליחת ההודעות כשלעצמן וכן היות הודעות אלה הודעות פרסומיות אינו שנוי במחלוקת. במהלך הדיון התבררו העובדות הבאות: התובע נרשם לאימוני גוף אצל הנתבעת, אולם לא חתם על תקנון ההרשמה ולא נתן הסכמתו בכתב למשלוח הודעות פרסומיות. חרף האמור לעיל, נשלחו אליו 9 הודעות מפרות. באוקטובר 2021 ביקש התובע כי מספר הטלפון שלו יחסם ולא יישלחו אליו הודעות מפרות ואכן כך היה (להלן – ההודעות משנת 2021). בשנת 2023 בין החודשים מארס ליולי, קיבל התובע הודעות נוספות מטעם הנתבעת בווטסאפ, ולכן יצר קשר עם הנתבעת ב – 31.7.23 בבקשה כי מספרו ייחסם. נציגת הנתבעת נתנה הוראה לחסום את מספר הטלפון של התובע אך מסבר כי נוכח העובדה לפיה נחסם בעבר – הלכה למעשה נוצר מצב לפיו החסימה שהיתה בנוגע למספר הטלפון שלו הוסרה והוא חזר לקבל הודעות מפרות מהנתבעת. כך קיבל התובע עוד 9 הודעות מפרות לאחר בקשת החסימה השנייה.

2. הנתבע 2 הסביר כי למרות שהתובע לא חתם על התקנון כלומר – לא נתן הסכמתו בכתב למשלוח הודעות, הרי שנתון זה הוסבר לו בעל פה. בנוסף, ציין כי ההודעות אשר נשלחו אל התובע בשנת 2023 אינן הודעות ספאס כי אם פניה שיוקית מאת הנתבעת נוכח העובדה לפיה מספר הטלפון של התובע היה שמור אצל הנתבעת. את ההודעות אשר נשלחו לאחר ה – 31.7.23 הסביר הנתבע 1 כאמור בטעות של הנציגה. בנוסף, הצדדים נחלקו בשאלת שיעור הפיצוי.

3. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובראיות המצורפות ושקלתי את העדויות אשר נשמעו לפני, מצאתי לקבל את התביעה בחלקה. בהתאם להוראת תקנה 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), התשל"ז-1976, פסק הדין יהיה מנומק בצורה תמציתית.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68119-08-23 נאור נ' סטודיו פיט בע"מ ואח'

4. ראשית לכל אציין כי לא ראיתי כל עילת תביעה כנגד הנתבע 2 גופו, ולא ראיתי כל ראייה המצדיקה את הרמת מסך החברה, היא הנתבעת 1, על מנת לייחס לנתבע 2 חבות בגין מחדליה. משכך - אני מורה על דחיית התביעה כנגד הנתבע 2. בכל האמור לחבותה של הנתבעת 1, מצאתי כי ההודעות אשר נשלחו לתובע הן בשנת 2021 והן בשנת 2023 הינן הודעות מפרות המצדיקות פיצוי, בהתאם לס' 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.

5. התובע עותר לפיצוי המקסימלי לפי חוק התקשורת, כלומר 1000 ₪ בגין כל הודעה. סעיף 30א(1) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ש"ח בגין כל דבר פרסומת מפר. בבחינת שאלת הפיצוי "ישקול בית המשפט בין היתר את השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו ו-(3) היקף ההפרה." מטרת הפיצוי היא "אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו... כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת תביעות יעילות..." לעניין זה ר' רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.2014).

6. בכל האמור להודעות משנת 2021, נוכח העובדה כי התובע לא מצא לנכון לבקש פיצוי בגין בתקופה הרלוונטית, מצאתי לקבוע פיצוי בסך 200 ₪ עבור כל הודעה. שונה המצב ביחס להודעות משנת 2023, אשר נשלחו אל התובע חרף בקשת הסרה שניה. העובדה כי מדובר בכשל מערכתי מסוג כלשהו או בטעות אנוש אין בה בכדי להוריד מחומרת ההפרה. התובע ביקש כי מספר הטלפון שלו ייחסם להודעות פעמיים, ואין הוא אמור לשאת בטרדה של קבלת הודעות מפרות נוכח מחדלים במערכות הנתבעת. לפיכך בגין הודעת אלה מצאתי לפסוק את השיעור המקסימלי בסך 1000 ₪ להודעה. לא מצאתי לנכון לפסוק פיצוי בגין הפרת פרטיות שכן עילה זו לא הוכחה.

7. נוכח האמור לעיל, אני קובעת כי הנתבעת תשלם לתובע סך של 7800 ₪ (200 ₪ עבור כל הודעה משנת 2021 ו- 1000 ₪ עבור כל הודעה החל מיולי 2023), בצירוף סך של 500 ₪ הוצאות משפט. הסכום ישולם תוך 30 יום שאחרת יישא ריבית והצמדה כדין.

המזכירות תשלח לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

זכות לבקש ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו תוך 15 יום מיום המסירה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 68119-08-23 נאור נ' סטודיו פייט בע"מ ואח'

ניתן היום, י"ח אדר א' תשפ"ד, 27 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.

נעמה ניר, רשמת בכירה

